

Jeg har ligesom mine Forgængere gjort det Bedste, jeg kunde, med de Kræfter, som jeg forefandt, men nu er Diebliffet kommet, hvor jeg er istand til at forelægge Rigsdagen Resultatet af de Erfaringer, som jeg har erhvervet i de henvendte 1½ Aar, hvori jeg har forestaaet Krigsministeriet, og det er ligefrem en Pligt for mig ikke at skjule for dem, at Forretningerne ikke kunne udføres ved de Kræfter, der nu ere tilstede, og at det ikke er 5 eller 10,000 Rbd. mere eller mindre, som her er Spørgsmaal om. Det vilde være mig kjævt, dersom det kunde gøres for en mindre Sum Penge; men en anden Ordning er nødvendig. Man maa ikke berolige sig ved, at man siger, ja, men hidtil har det ikke kostet Mere, og nu skal det koste saa og saa mange Tusinder mere, og som en Følge deraf er det en overmaade dyr Ordning; jeg siger, at det kan blive en overmaade billig Ordning, fordi saa kunne Forretningerne blive udførte, som de skulle. Jeg troer, at vi Alle ofte have hørt f. Ex. om et Krigsdampskib, der har et superb Skrog og er godt udrustet og har en stor Maskine, men der er ingen Fart paa Skibet, fordi Rjeblen er for lille. Det Samme er Tilfældet her. Her er Rjeblen ogsaa meget for lille i Forhold til den store Maskine, og naar man ikke vil give en Rjebel, som passer for Skibet, faaer man ingen Fart paa det, og naar der ingen Fart er paa Skibet, er det fuldstændigt ubrugeligt, naar det gjælder. Jeg vil imidlertid ikke paa dette Stadium dvæle videre herved. Hvad jeg har havt Leilighed til at udtale i Motiverne til Lovudkastet, maa være tilstrækkeligt til at oplyse mit Standpunkt i denne Sag. Der er i Krigsministeriet en stor Fredsbestyrelse, ligesaa stor som i noget andet Ministerium, naar jeg undertager Finansministeriet, og endogsaa større end i de fleste andre Ministerier. Ved Siden deraf er der en Krigsbestyrelse, en Bestyrelse, som skal forberede sig paa Krig; det er Noget, som ikke haves i Justitsministeriet eller Kultusministeriet. Det er noget Giendommeligt for Krigsministeriet, at det har denne dobbelte

Opgave, og derfor undrede det mig meget, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger), som har saamegen Indsigt i disse Forhold, fandt, at der er forlangt saa overmaade Meget, da der ikke til Fredsbestyrelsen af Krigsministeriet er paa nogen Maade forbrugt Mere, end der tilstaaes et mindre civilt Ministerium, og kun Lidet er lagt til, for at løse den anden Deel af Opgaven. Jeg har ogsaa i Motiverne saavel til Forslaget om Forpleiningscorpsets Ordning som til Forslaget om Krigsministeriets Ordning, havt Leilighed til at udtale, at jeg anseer det for uføreneligt med en hensigtsvarende Ordning, at Chefen for Forpleiningscorpset er Departementschef i Krigsministeriet. Naar der skal føres Krig, behøver Krigsministeriet alle de Kræfter, det har, til de løbende Forretninger; der vælter da ind paa Krigsbestyrelsen et Arbejde, der er 3, 4 Gange saa stort som det sædvanlige, og i et saadant Diebliff kan Krigsbestyrelsen paa ingen Maade affee en Departementschef. Denne Mand vil have nok at bestille i rolige Tider og vil faae 3, 4 Gange saameget i urolige Tider, og hvorledes vil man da kunne affee denne Mand for at lade ham træde ud som Corpsintendant? Det er umuligt og uføreneligt med en god Orden. Jeg har meget hørt Klage over, at Krigsministeriet ikke har kunnet opfylde, hvad det burde. Jeg behøver ikke at henvise til Statsrevisionen, thi det er Klager, som bestandig have været førte over, at Forpleiningsstjernen og Regnskabsvæsenet og meget Andet ikke vare bestyrede, som de skulde; at det har været Tilfældet til en vis Grad, maa jeg indrømme, men Ansvaret derfor kan ikke falde paa mine Forgængere og vil heller ikke i Tiden kunne falde paa mig. Naar ikke Krigsbestyrelsen faaer de Midler, som den behøver, saa er det i højeste Grad uretfærdigt bestandigt at lægge den til Last, at den ikke kan tilfredsstillende udføre sit Hverv. Det ærede Medlem har talt om, at han allerede af den Grund havde Betænkelighed ved at anbefale Vedtagelsen af denne Ord-